

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/68/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912203318
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5912203318.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloleté deti: P. X., nar. XX. XX. XXXX a F. X., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom ako otec, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov - matky: P. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., A. Q. č. X a otca: F. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., ul. J. M. č. XXXX/X, o vydanie predbežného opatrenia na zákaz stretávania, o odvolaní matky detí proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/44/2012-41 zo dňa 4. júna 2012, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu m e n í tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal matke maloletých detí P. X., nar. XX. XX. XXXX, stretávať sa s dcérou P. X., nar. XX. XX. XXXX a synom F. X., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd predbežným opatrením dočasne zakázal matke maloletých detí P. X., nar. XX. XX. XXXX, stretávať sa s dcérou P. X., nar. XX. XX. XXXX a synom F. X., nar. XX. XX. XXXX.

Konštatoval, že vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom návrhu na vydanie predbežného opatrenia, úradným záznamom z pohovoru na ÚPSVaR v Ružomberku zo dňa 28. 03. 2012, v ktorom sa uvádza, že matka bola agresívna, v zlom psychickom stave a úradným záznamom zo dňa 13. 04. 2012, v ktorom sú uvedené podrobnosti o správaní matky, ktoré rozrušuje maloleté deti. Oboznámil sa s úradným záznamom zo ÚPSVaR zo dňa 20. 04. 2012 o odopretí stretnutia a záznamom z pohovoru na ÚPSVaR zo dňa 30. 04. 2012 v ktorom sa maloletý syn sťažuje na správanie matky. Oboznámil sa s rozsudkami Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/55/2011-21 a č. k. 7P/31/2011-142, ako aj s uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/82/2011-15 a uznesením, ktorým Okresný súd v Ružomberku ustanovil za opatrovníka maloletých detí ÚPSVaR. Zaoberal sa obsahom správy ÚPSVaR zo šetrenia v domácnosti matky zo dňa 11. 05. 2012, v ktorom sa hovorí, že matka navštevuje psychoterapeutku a psychiatra a s obsahom správy zo šetrenia v domácnosti otca, v ktorom sa konštatuje, že otec nebránil styku maloletým deťom s matkou, ale deti sú vystresované a pociťujú strach z matky. Konštatoval obsah správy z psychologického vyšetrenia spísaného Mgr. U. A., riaditeľom CPPPaP kde sa konštatuje, že deti deklarujú odmietavý postoj k stretávaniu sa s matkou, jej správanie ich zneisťuje a vyvoláva u nich strach a hnev, za súčasného stavu potrebujú maloleté deti pokoj a ich stretávanie s matkou nepovažuje za vhodné a potrebné. Oboznámil dva úradné záznamy, v ktorých je uvedené, že dňa 20. 04. 2012 a 23. 03. 2012 si matka prišla po deti, a tie už neboli v mieste svojho bydliska u otca.

Po zistení skutkového stavu súd návrhu otca o dočasnom zákaze stretávania sa matky s maloletými deťmi vyhovel s tým, že matka o maloletých neprejavuje dostatočný záujem. Maloleté deti P. a F. sú vystavené neprimeraným rizikám, sú samé a podliehajú jej náladám a emóciám. Súď mal za dostatočne preukázanú vhodnosť, účelnosť a nevyhnutnosť dočasne upraviť pomery v danej veci. Konštatoval, že rešpektoval prvoradá hľadisko, a to je záujem maloletých detí. Maloleté deti tento záujem vyjadrili

odmietavým postojom k stretávaniu sa s matkou, čo vyplynulo zo správy z psychologického vyšetrenia zo dňa 07. 05. 2012.

V zákonnej lehote proti uzneseniu podala odvolanie matka detí. Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Uvádza, že okresný súd vydaním predbežného opatrenia porušil jej právo matky na spravodlivý proces, ktorý garantuje v čl. 41, 47 ods. 3 Ústava Slovenskej republiky. Rozhodnutím súdu boli porušené zákonné podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Tým, že jej súd zakázal stretávanie sa s jej maloletými deťmi, poškodil nielen ju, ale aj maloleté deti. Uprel im právo, ktoré im zaručuje medzinárodným Dohovorom o právach dieťaťa v čl. 18.

Uvádza, že otec nekoná v zmysle rozhodnutia súdu, toto nerešpektuje, lebo od marca 2012 jej odmieta stretávanie sa s deťmi napriek tomu, že bola nútená požiadať o pomoc v predmetnej veci Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, ktorý jej vôbec nepomohol, ba ešte podporoval človeka, ktorý odmietol rešpektovať rozhodnutie v súdu v tak závažnej veci a ani privolaná policajná hliadka nedonútila otca detí, aby jej deti vydal. Tak závažné rozhodnutie súdu sa opiera o také dôkazy, ktoré nemajú absolútne právnu silu.

Poukázala na závery znaleckého posudku Mgr. D. Y. zo dňa 24. 10. 2011, ktorá neodporučila obmedziť alebo zakázať jej stretávanie sa s deťmi. V rozsudku, ktorým je upravený jej styk s maloletými deťmi nie je konštatované, že by nebola zdravotne spôsobilá vychovávať svoje deti. Práve opačne. V zdôvodnení rozsudku sa uvádza, že jej ošetrojúci psychiater MUDr. U. P. oznámil súdu listom z 21. 11. 2011, že netrpí žiadnou závažnou duševnou poruchou alebo chorobou. Potvrdil, že chodí na pravidelnú psychoterapiu, ktorá jej pomáha zvládať náročné situácie. Otec detí písomne oslovil jej psychiatra, primára U. P., a ten na základe jeho písomného prejavu jej oznámil, že nemieni sa miešať do rozvodových problémov a prestal jej poskytovať zdravotnú starostlivosť. Z tohto dôvodu vyhľadala neštátne zdravotnícke zariadenie v Bratislave, a tam pravidelne navštevuje svoju ošetrojúcu lekárku, ktorá je psychiatrickou a psychoterapeutkou. K uvedenej skutočnosti priložila aj lekársku správu zo dňa 24. 05. 2012.

Ak bola psychicky labilná, dnes to už vôbec neplatí, je zdravá, v súčasnosti pokojná a vyrovnaná. Vie, že všetky zdravotné problémy, ktorými trpela, spôsoboval svojim psychickým, ale aj fyzickým týraním otec maloletých detí. Ako náhle odišla z jeho dosahu, všetko sa zmenilo. V súčasnosti sa pokúša duševne ju týrať, a to cez maloleté deti. Vie, že ich má rada, že ich miluje, vie že aj oni ju majú radi, ale majú obavu z otca, nemôžu prejavovať v jeho prítomnosti svoje city k nej. Od marca 2012 jej nedovolí stretnúť sa s deťmi, a to ju veľmi bolí. Deti chápe a urobí všetko preto, aby mala právo, ktoré jej a maloletým deťom prináleží.

Považovala za zarážajúce, že okresný súd pri vydaní tak závažného rozhodnutia sa uspokojil len s tvrdením otca, že deti sa nechcú s matkou stretávať. Predsa otcom proklamujúci nezáujem detí stretávať s matkou ešte nemôže byť dôvodom na obmedzenie styku matky s dieťaťom a nie ešte jeho zakázanie. Poukázala na to, že nerobila nič čo by bolo v rozpore s rozhodnutím súdu, ktorým bol stanovený čas na styk s maloletými deťmi a čo by bolo v rozpore so záujmom maloletých detí.

Otec detí si neplnil povinnosti rodiča, ktorý má zverené deti do opatery. Nepripravoval deti na styk s matkou, ale priam ich psychicky pripravoval, aby sa s ňou nestretli. Vyjadrila presvedčenie, že u maloletých detí sa začal prejavovať syndróm zavrhnutého rodiča. Bolo to hlavne tým, že už dva mesiace sa nemohli s ňou stretnúť, takže nemala možnosť na nich citovo a výchovne vplývať. Otec ich neustále popudzuje proti nej, neustále im opakuje, že je veľmi chorá, že sa musí liečiť, aby im neublížila a vstępuje im jeho pohľad na jej osobu, popudzuje ich proti nej. Naopak, on vystupuje pred nimi ako jediný ochranca a ona je tá zlá matka.

Opatrovník detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky detí vyjadril súhlas s rozhodnutím okresného súdu, ktorý vychádza z doložených úradných záznamov ÚPSVaR Ružomberok, psychologického vyšetrenia detí vykonaného v CPPP a P Ružomberok a potvrdenie Obvodného oddelenia PZ v Ružomberku o zásahoch v rodine F. X. na podnet matky.

Poukázal na stabilitu výchovného prostredia a pokojný život maloletých detí a ich rodičov s tým, že rodičia by namiesto konfliktov mali hľadať vzájomnú komunikáciu a orientovať sa na záujmy a potreby maloletých detí.

Otec detí vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť.

Uvádza, že v súčasnosti sa situácia upokojila, deti sa usmievajú, v škole dosiahli dobré výsledky, majú kamarátov. Je presvedčený, že rozhodnutie súdu bolo v záujme detí a pomohlo im.

Tvrdil, že pred podaním samotného návrhu na vydanie predbežného opatrenia využil všetky možnosti, aby v záujme detí k samotnému podaniu nemuselo dôjsť. Oslovil matku detí osobne s cieľom dohodnúť sa ako ďalej s deťmi. Odmietla s ním komunikovať a volala políciu. Potom ju vyzval písomne cez SMS a e-mail, aby sa stretli na ÚPSVaR a v prítomnosti zamestnancov úradu dohodli pravidlá ako ďalej s deťmi, aby netrpeli, ale toto taktiež odmietla. Podľa jeho názoru matka detí by mala mať sama záujem vec riešiť a nie vyhýbať sa ponúknutému riešeniu z jeho strany a zo strany ÚPSVaR.

Matka sa v odvolaní nevenovala problémom a záujmom detí, úplne odignorovala odborné psychologické vyšetrenie detí, ktoré bolo robené na žiadosť ÚPSVaR, a taktiež sa nevyjadřila ani ku skutočnostiam uvádzaným deťmi, ani k výpovedi triednej učiteľky maloletej P.. Celé odvolanie je len o právach matky a povinnostiach všetkých ostatných zainteresovaných vrátane detí.

Pokiaľ ho matka v odvolaní obviňovala, že nerešpektuje rozhodnutia súdu a deti nepripravuje k stretávaniu sa s ňou to nie je pravdou, lebo vždy deti pripravil na styk s matkou, avšak deti po tom ako im matka ubližovala, nechceli k nej ísť. Súd ho nezaviazal deti nasilu matke odovzdať. Vždy boli pripravené, oblečené a na matku čakali. Bolo mu ich ľúto, keď videl ako trpia, majú zo stretnutia strach, bolí ich hlava a majú žalúdočné problémy. Sú to už relatívne veľké deti, vedia a majú právo vyjadriť svoj názor. Matka v odvolaní nikde neuvádza prečo neprišla pre deti 13. 01 a 06. 04. 2012, ktoré termíny boli určené súdom. Prečo organizovala zájazd do Disneylandu v Paríži pre viacerých ich spoločných známych práve na termín, keď mala byť so svojimi deťmi a svojim deťom, ani jemu, o tom vôbec nepovedala, len si po deti neprišla. Deti ju oblečené a nastúpené márne čakali. Miesto toho im poslala emotívne fotografie ako sa vozí na rôznych atrakciách so sesternicou detí v ich veku. Vyjadril presvedčenie, že toto nie je v záujme detí, práve naopak.

Uvádza, že matka detí potrebuje odbornú pomoc, nie však psychologičku, ako je napr. Mgr. O., ktorá bez akýchkoľvek zábran napíše lekársku správu tak ako jej ju nadiktuje pacient, v tomto prípade matka maloletých detí, a to bez preverenia zverejňovaných údajov, pritom nehľadí na profesionalitu, platnú legislatívu, ani etický kódex komory psychológov, za čo bola aj disciplinárne riešená a potrestaná. Vyjadril nedôveru k údajom uvádzaným v správe MUDr. Q. a zo skúseností má dôvod si myslieť, že ide len o opätovný úmysel nadiktovať správu pre súd, a preto túto správu nepovažoval za dôveryhodnú.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu zmenil podľa ust. § 220 O. s. p. z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že návrhom podaným na Okresnom súde v Ružomberku dňa 03. 05. 2012 otec maloletých detí prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku podal návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 O. s. p. na zákaz stretávania sa maloletých detí s matkou do doby kedy úspešne ukončí absolvovanie dlhodobej psychiatrickej liečby a psychoterapie a následne zmení svoje správanie.

Poukázal na uznesenie Okresného súdu Ružomberok zo dňa 02. 11. 2011 sp. zn. 7P/31/2011, ktorým bolo na základe predbežného opatrenia nariadené odovzdanie maloletých detí P. a F. do osobnej starostlivosti otca, uznesenie Okresného súdu Ružomberok zo dňa 12. 12. 2011 sp. zn. 2P/82/0011, ktorým bolo na základe predbežného opatrenia upravené stretávanie matky s maloletou P. a maloletým

F.. Uvádza, že on dodržiava predbežné opatrenie, deti pripravuje na stretávanie sa s matkou, vysvetľuje im význam súdneho nariadenia a jeho dôsledky. Dvakrát, a to konkrétne 13. 01. a 06. 04. matka neprišla po deti. V januári aspoň dala pár hodín pred plánovaným stretnutím mailom vedieť, že nepríde, a tak otec deti na to pripravil. V apríli však nedala vedieť nič, tak deti pripravené čakali. Viackrát sa stalo, že deti boli dohodnuté s matkou aj mimo termín určený súdom, ale ona neprišla. Naposledy na Veľkonočný pondelok 09. 04., keď bola dohodnutá so synom, že ju príde okúpať a ona ho bude čakať v mieste trvalého bydliska, no zvonil márne. Poukazoval na to, že matka prišla po deti viackrát v zlom psychickom stave a pri najmenšom podnete kontaktovala políciu. Maloleté deti veľmi zle prežívali takéto stresujúce situácie. Hliadka polície zasahovala pri ich dome čoraz častejšie. Matka namiesto toho aby komunikovala s otcom, kontaktovala políciu a tak zneprijemňovala život svojim deťom a jemu. Uvádza, že deti sa s ňou boja ísť a 3x ani nešli, konkrétne 21. 07., 23. 03. a 20. 04. Uvádza, že 20. 04. prišla matka po deti o pol hodinu neskôr a rovno s policajtmí na policajnom aute ako po nejakých väzňov. On tieto prípady nahlásil na ÚPSVaR, sú z toho urobené zápisy. Keď sa blíži termín kedy sa majú deti stretnúť s matkou, sú znepokojené, nervózne a majú žalúdočné problémy. Vzťah detí k matke je zrejmý aj toho, že sa s ňou nesnažia nejako kontaktovať, nevolajú jej, neesemeskujú a neposielajú maily. Často nezdvihnú telefón, lebo sa boja čo im zasa povie, ako im ublíži. V návrhu poukázal aj na závery psychologického posudku Mgr. D. Y..

Okresný súd sa vo veci oboznámil s obsahom spisu, a to návrhom a pripojenými listinnými dôkazmi a pri zisťovaní skutkového stavu sa najmä oprel o správu po prešetrení pomerov kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 07. 05. 2012. Mal za to, že v danom prípade je dostatočne preukázané vhodnosť, účelnosť a nevyhnutnosť dočasne upraviť pomery, pretože ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne ovplyvňuje maloleté deti, dieťa nesmie byť nástrojom osobnej pomsty niektorého z rodičov, preto zakázal dočasné stretávanie sa matky s maloletými deťmi, rešpektujúc ako prvoradé záujem maloletých detí. V tomto prípade vychádzal z ich vyjadrení, pocitov a v súčasnosti deklarovaného odmietavého postoje k stretávaniu sa s matkou. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil najmä poukazom na ust. § 76 ods. 1 písm. f/ a § 76 ods. 4 O. s. p.

Podľa ust. § 74 ods. 1 O. s. p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Úlohou predbežných opatrení je nielen rýchla, ale najmä nutná dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom nejde o konečnú úpravu a je potrebné, aby sa osvedčila danosť návrhu a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Len v prípade vydávania predbežných opatrení ohľadne maloletých detí je potrebné osvedčenie bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenie iného závažného dôvodu, pre ktoré je namieste rozhodnúť o predbežnom opatrení.

Z návrhu otca detí v danej veci krajský súd nezistil také skutočnosti, pre ktoré by bolo nevyhnuté upraviť predbežným opatrením pomery účastníkov a zakázať styk matky s maloletými deťmi. Krajský súd dospel k záveru, že život a zdravie maloletých detí, fyzický ani duševný vývoj, aj pokiaľ sa nachádzali v starostlivosti matky, neboli ohrozené a v čase kedy sa o maloleté deti starala matka, zabezpečovala všetky potreby maloletých detí, a preto krajský súd považoval návrh otca na vydanie predbežného opatrenia v danej veci za nedôvodný.

Z obsahu spisu odvolací súd mal zistené, že rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku č. k. 7P/31/2011-142 zo dňa 05. 12. 2011 bol zmenený rozsudok okresného súdu zo dňa 01. 03. 2011 v časti o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že počínajúc právoplatnosťou výroku rozsudku sa maloletá P. a maloletý F. zverili do osobnej starostlivosti otca

s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Zároveň zaviazal matku poskytovať výživné na maloletú P. a maloletého F. a upravil styk matky s maloletými deťmi tak, že matka je oprávnená sa s maloletou P. a maloletým F. stretávať dva pracovné dni v týždni po predchádzajúcej dohode s otcom maloletých detí v rozsahu rešpektujúcom školské povinnosti a záujmové krúžky maloletých detí. Každý párný týždeň v mesiaci v čase od piatku 15.00 hod do nedele 18.00 hod, počas vianočných sviatkov každý párný rok od 24. 12. 18.00 hod do 25. 12. 18.00 hod, každý párný rok Silvester od 31. 12. 17.00 hod do 01. 01. nasledujúceho roka do 18.00 hod s tým, že otec je povinný v určený čas maloleté deti pripraviť a matke odovzdať a matka si maloleté deti prevezme pred bytom otca v čase začatia stretnutia, kde maloleté deti po ukončení stretnutia v určený čas odovzdá. V prípade, že nebude možné stretnutie realizovať z objektívnych dôvodov v stanovených termínoch, rodič oznámi túto skutočnosť druhému rodičovi najmenej 3 dni vopred pred termínom, inak bezodkladne a otec je povinný poskytovať matke náhradné termíny stretnutí v rovnakom rozsahu.

Na odvolanie otca bol rozsudok okresného súdu rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/14/2012-210 zo dňa 16. 05. 2012 potvrdený vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že obidvaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a vo výroku o úprave styku matky s maloletými deťmi a o trovách konania bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Výroky, ktorými bolo rozhodnuté o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca a povinnosti matky platiť výživné, zostal nedotknutý.

Dňa 25. 07. 2012 matka doručila krajskému súdu záznam zo psychologického vyšetrenia zo dňa 06. 07. 2012, z ktorého vyplynulo, že matka sa pravidelne zúčastňuje psychoterapeutických sedení a aktuálny klinický psychológ Mgr. Y. O. v správe zo dňa 06. 07. 2012 uviedla, že matka je z psychologického hľadiska schopná adekvátne zvládať výchovu a starostlivosť o svoje deti. Matka predložila súdu kópiu SMS správ pre telefónne číslo +XXXXXXXXXXXXX zo dňa 03. 04. 2012 o 14.17 hod, v ktorej oznamuje otcovi, že v piatok si príde po deti a budú potrebovať kolieskové korčule. Dňa 03. 04. 2012 o 14.22 hod oznámil otec matke: „...Vedela si, že deti sú choré a vôbec si sa o ne nezaujímala, dokonca týždňa majú ležať, sú na antibiotikách...“. Zároveň matka súdu predložila kópie výmenných listov od všeobecného lekára pre deti a mládež MUDr. P. M., z ktorých výmenných listov vyplynulo, že maloletý F. X. bol v domácom liečení od 03. 04. - 05. 04. - 09. 04. 2012. Maloletá P. X. bola v domácom liečení od 27. 03. 2012 - 12. 04. 2012.

Krajský súd po vyhodnotení rozhodnutia prvostupňového súdu a dôkazov, ktoré v konaní boli predložené, nemal preukázanú výnimočnosť situácie, pre ktorú by bolo potrebné vydávať predbežné opatrenie a nemal preukázané nezodpovedné správanie sa matky maloletých detí pri stretávaní sa s deťmi a ani to, že by nebola v čase upravenom rozhodnutím súdu ako čas stretávania sa s deťmi schopná o tieto sa náležite postarať.

Krajský súd zdôrazňuje, že všetky rozhodnutia ohľadne maloletých detí a najmä rozhodovanie o úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom je potrebné rozhodovať vždy v záujme maloletého dieťaťa, ktorý súd v rámci dokazovania zisťuje. Ako je možné zistiť čo je v záujme maloletých detí nie je otázkou jednoduchou, v zásade nejde o „právny problém“, ale otázku pedopsychologickú. Je nepochybné, že je v záujme dieťaťa stretávať sa s jeho rodičmi, a len vo výnimočných prípadoch prichádza do úvahy obmedzenie, prípadne zákaz styku rodičov s maloletým dieťaťom. Na druhej strane je v záujme maloletého dieťaťa styk s rodičom upraviť tak, aby bolo zachované stabilné východné prostredie maloletého dieťaťa, aby dieťa nebolo v dôsledku úpravy styku obmedzované na iných právach, či povinnostiach. Súd za účelom rozhodnutia o úprave styku maloletého dieťaťa s rodičom zisťuje záujem maloletého dieťaťa, a to dokazovaním. Súd v rámci takéhoto dokazovania vypočuje rodičov za účelom zistenia, či sa dokážu osobne postarať o dieťa po všetkých stránkach, zisťuje pomery v domácnosti rodičov, zisťuje vhodnosť prostredia, ale aj pripravenosť domácností na pobyt dieťaťa u toho ktorého rodiča. Súd zisťuje názor maloletého dieťaťa a najmä sa v konaní opiera o znalecké dokazovanie znalcom z príslušného odboru.

Ak už bol styk rodiča s maloletým dieťaťom upravený, súd zisťuje zmeny, ktoré odôvodňujú zmenu pôvodného rozhodnutia o úprave styku.

V zmysle ust. § 25 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

V každom prípade súd v záujme maloletého dieťaťa obmedzí styk s rodičom, ale iba výnimočne, prípadne ho môže aj zakázať. Obmedzenie znamená zúženie v nevyhnutnej miere a zákaz znamená, že súd styk neupraví alebo ho zakáže. Takýto postup súdu musí byť v záujme maloletého dieťaťa. Spravidla ide o prípady, ak oprávnený rodič styk s maloletým dieťaťom zneužíva takým spôsobom, že to má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého dieťaťa, a tento negatívny vplyv sa preukazuje najmä znaleckým dokazovaním.

Ak neexistujú v skutočnosti oprávnené dôvody na takýto postup, považuje súd návrh na predbežné opatrenie a zákaz stretávania sa rodiča s maloletým dieťaťom za nedôvodný.

Krajský súd považoval návrh otca za nedôvodný a skutočnosti, ktoré v návrhu uvádzal za nepreukázané. Naopak, z podania matky bolo preukázané, že v čase kedy sa s maloletými deťmi mala stretnúť, toto oznámila otcovi a sám otec jej uviedol, že maloleté deti sú choré. Tieto skutočnosti však v návrhu označil ako nezodpovedný prístup matky k termínom stretávania sa s maloletými deťmi, konkrétne označil termín 06. 04. a 09. 04. 2012. V oboch týchto termínoch, ako bolo uvádzané v lekárskej správe MUDr. P. M., boli maloleté deti v domácom liečení.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd považoval návrh otca za nedôvodný a rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.